

ПІСЛЯМОВА

Від часів Імхотепа – першого відомого нам архітектора – до сьогодення людство вдосконалювало житло, поклавши цю місію на спеціальну людину – “старшого будівничого”. Із універсального спеціаліста, який опікувався усіма нюансами спорудження будівлі, завдання архітектора поступово трансформувалось у бік чіткої спеціалізації, перетворюючи його на чистого творця ідеї. Хоча і досі архітектор повинен орієнтуватись у більшості будівельних процесів, геодезії, кліматі та інших факторах, що впливають на якість будівлі та процесів, які там відбуватимуться, проте, коли йдеться про більш складну споруду, архітектор відіграє роль швидше диригента в оркестрі будівельників, геодезистів, інженерів, дизайнерів та інших фахівців, які виконують його ж твір. Майбутнє будь-якої професії визначає рівень освіти та завдання, які ставлять перед собою відповідні наукові школи. Фактично, сучасна архітектурна освіта спрямована на те, щоб навчити майбутнього архітектора вільно мислити, позбавити його стереотипів та певним чином примусити абстрагуватись від можливостей сучасної будівельної галузі. Вивченню супутніх спеціальностей надається ознайомче значення, а отже, майбутнє – за архітектором-творцем.

Автори цього посібника не ставили перед собою завдання дати вичерпну відповідь на всі проблеми проектування однорозинного житла, проте спробували озброїти майбутнього архітектора максимальною палітрою інструментів для створення такого типу споруди. Рекомендації, що викладені вище, є швидше фундаментом, підґрунтям, на якому архітектор повинен спорудити “машину для життя”. Так, розвиток сучасних технологій дає змогу нам звертати менше уваги на певні складності, які раніше були визначними факторами при створенні будь-якої споруди та, зокрема, житлового будинку. Проте ми не маємо права відкидати величезний досвід, що накопичувався протягом значного проміжку часу багатьма поколіннями архітекторів. Лише трансформували цю квінтесенцію досвіду з урахуванням досягнень сучасної науки і техніки, ми можемо отримати споруду, де людина відчуватиме себе комфортно, затишно та відповідно до свого соціального статусу. Відповідність житла соціальному становищу господаря в суспільстві є важливим, а почасти і невід’ємним фактором оцінки роботи архітектора. Використовуючи рекомендації, подані у посібнику, майбутній архітектор не повинен забувати, що житловий однорозинний будинок є безперечним відображенням господаря – втіленням його уявлень, бажань, можливостей, які пройшли крізь призму фахового досвіду архітектора.

Житло, очевидно, як найстаріший тип споруди, створений людиною, пройшло величезний еволюційний шлях від примітивних хиж, печер та землянок до максимально технічно насичених, автономних та, фактично, “мислячих машин для життя”. Індивідуальний житловий будинок для багатьох наших співгромадян – вершина прагнень та уявлень про життєвий успіх. І, часто, саме від архітектора залежить якісний ступінь реалізації цих уявлень та прагнень.

Цей посібник буде корисним як для студентів, що опановують фах архітектора, так і для молодих архітекторів, які стикнулись з реальним проектуванням однорозинного житла.